

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/21/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200976
Dátum vydania rozhodnutia:	20.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200976.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: MEGRA, s.r.o., so sídlom Oravská Jasenica 156, IČO: 36 417 831, zastúpený advokátom JUDr. Ondrej Krempaský, Advokátska kancelária so sídlom Račianska 66, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 40765/2010-1410 zo dňa 27. júla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2011-72 zo dňa 22. februára 2012 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2011-72 zo dňa 22. februára 2012, p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) zamietol podľa ustanovenia § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „O.s.p.“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd mal preukázané, žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) odvolanie právnickej osoby MEGRA, s.r.o., so sídlom Oravská Jasenica 156, IČO: 36 417 831 - žalobcu, zamietol a odvolaním napadnuté rozhodnutie Colného úradu Trenčín zn. 23235/2010 - 6663 zo dňa 6. októbra 2010 potvrdil. Colný úrad v Trenčíne uvedeným rozhodnutím po overení údajov uvedených v písomnom colnom vyhlásení, ktoré bolo colným úradom prijaté dňa 15. novembra 2007 pod evidenčným číslom 0666310705660, zamietol návrh na prepustenie predmetného tovaru do navrhovaného colného režimu voľný obeh z dôvodov ustanovených v čl. 75 písmena a/ Colného kódexu v spojení s čl.1 Nariadenia číslo 1541/98 , nakoľko z dôvodov uvedených v čl. 75 písm. a/ Colného kódexu (doklady, ktoré musia byť predložené pred prepustením

tovaru do navrhovaného colného režimu, neboli predložené) neboli splnené podmienky na prepustenie tovaru do príslušného režimu.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia posudzoval v intenciách ustanovení § 69a zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v spojení s § 48 ods. 3 a § 12 uvedeného zákona a súčasne v intenciách ustanovení § 24 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z. z., v spojení s § 24 ods. 2 s § 25 uvedeného zákona ďalej v intenciách čl. 5 bod 1, 2 a 4 Colného kódexu (Nariadenie rady (EHS) č. 2913/1992).

Krajský súd za hlavnú námietku žalobcu v predmetnej preskúmvanej veci považoval námietku nedostatku jeho pasívnej legitimácie v rámci colného konania, na základe ktorého bolo vydané rozhodnutie o neprepustení tovaru do colného režimu voľný obeh, s poukazom na to, že táto námietka bola nosnou námietkou aj v rámci odvolania vo vzťahu k prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu. Krajský súd poukázal na tvrdenia žalobcu, že z písomného colného vyhlásenia zo dňa 15. novembra 2007 je zrejmé, že účastníkom colného konania, teda deklarantom, je obchodná spoločnosť R+R sport, s.r.o., Brno a jej zástupcom v colnom konaní bola spoločnosť SO&VA, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom (v odvolaní žalobca tvrdil, že v právnom vzťahu k colnému úradu nie je obchodná spoločnosť MEGRA, s.r.o., ale obchodná spoločnosť SO&VA, s.r.o.). Nové Mesto nad Váhom, t. j. tá, ktorá predložila colnému úradu tovar a podala colné vyhlásenie). Ďalej poukázal na žalobné dôvody, v ktorých žalobca poukazuje na rozhodnutie Colného úradu Žilina, zn. 37148/2008-6031/D08/016 zo dňa 11. júla 2008, ktorým bolo zastavené konanie vo veci podozrenia z colného deliktu a to vo vzťahu k žalobcovi a takisto poukazuje na oznámenie o nepreskúmaní rozhodnutia colným riaditeľstvom, z ktorého odvodzoval aj skutočnosť, že nie žalobca je teda účastníkom colného konania, ale je to obchodná spoločnosť SO&VA, s.r.o., ktorá podala colné vyhlásenie na colnom úrade v mene a na účet firmy R+R, s.r.o., Brno. Krajský súd konštatoval, že vzhľadom tomu, že žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu sa vôbec o uvedených skutočnostiach, resp. rozhodnutiach nezmiňoval, tieto nenamietal, súd nemal dôvod sa k predmetným námietkam vyjadrovať, nakoľko k týmto tvrdeným skutočnostiam žalovaný nemohol zaujať právne stanovisko, resp. právny názor.

Podľa názoru krajského súdu predmetom sporu medzi žalobcom a žalovaným bolo posúdenie, kto je účastníkom daného colného konania a to konkrétne colného konania o prepustení, resp. neprepustení tovaru do navrhovaného colného režimu vo vzťahu k označenému tovaru. Krajský súd za nesporné považoval, že dňa 15. 11. 2007 na Colnom úrade Trenčín, pobočka Colného úradu Nového Mesta nad Váhom v mene a na účet zahraničnej osoby R+R, s.r.o., Brno, ČR bolo predložené písomné colné vyhlásenie právnickou osobou SO&VA, s.r.o., Nove mesto nad Váhom; išlo o návrh na prepustenie tovaru bližšie špecifikovaného vo výrokovvej časti rozhodnutia do colného režimu voľný obeh - režim 4200; v predložennom písomnom colnom vyhlásení bola v odseku 8 ako príjemca a odseku 14 ako deklarant uvedená zahraničná osoba R+R, s.r.o., Brno, Česká republika; predmetný tovar mal byť oslobodený od DPH podľa § 48 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH.

Krajský súd uviedol, že žalobca už v odvolacom konaní ako aj v žalobe namietal vecnú pasívnu legitimáciu v predmetnom colnom konaní a nenamietal nemožnosť prepustenia predmetného tovaru do colného režimu voľný obeh, ktoré medzi účastníkmi konania nebolo sporné, ale hlavným nosným žalobným dôvodom, a teda aj predmetom posudzovania zo strany súdu bolo, či žalobca bol alebo bol účastníkom predmetného colného konania. Krajský súd stotožniac sa s argumentáciou žalovaného, že správny orgán prvého stupňa rozhodol vo vzťahu k žalobcovi ako účastníkovi colného konania, uviedol, že pri posudzovaní písomného plnomocenstva udeleného právnickou osobou R+R, s.r.o., účastníkovi konania bol colný úrad povinný prihliadať na podmienky plnomocenstva daňového zástupcu pri dovoze tovaru podľa § 69a zákona č. 222/2004 Z. z.. Považoval za nesporné, aké doklady boli predložené k písomnému colnému vyhláseniu, ktoré predložil colnému úradu zamestnanec právnickej osoby SO&VA, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom, a to mandátna zmluva zo dňa 25. 9. 2007 so splnomocnením na priame zastupovanie v colnom konaní, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a právnickou osobou SO&VA, s.r.o., z ktorej vyplynulo, že mandantom bola spoločnosť žalobcu a mandatárom spoločnosť SO&VA, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom a podľa čl. 1 tejto zmluvy predmetom zmluvy bolo: mandatár sa zaviazal zariadiť v mene mandanta a na jeho účet zastupovanie v colnom konaní v zmysle článku 5 ods. 2 Colného kódexu spoločenstva číslo 2913/1992 Nariadenia rady EHS - t.j. priame zastupovanie.

Ďalej krajský súd poukázal na listinné dôkazy a to - písomné colné vyhlásenie zo dňa 15. novembra 2007, prijaté pod číslom 0666310705660, zmluvu o obstaraní záležitostí zo dňa 31. októbra 2007,

uzatvorená medzi žalobcom a právnickou osobou R+R, sport, s.r.o. a písomne úradne overené plnomocenstvom zo dňa 5. novembra 2007 na colné a daňové zastúpenie oprávňujúce žalobcu vykonať všetky úkony a formality ustanovené právnymi predpismi v mene a v prospech právnickej osoby R+ R, s.r.o., pri ktorom bolo zistené, že notárska overovacia doložka na predmetnom plnomocenstve bola sfaľšovaná, keďže bolo preukázané, že na notárskom úrade JUDr. Márie Bartákovéj a JUDr. Olgy Vítaskovej pod bežným číslom overovacej knihy 2467/2007 podpis Miroslava Šefčíka konateľa za R+R, s.r.o. Brno neevidovali, čo znamená, že Miroslav Šefčík (konateľ spoločnosti R + R, s.r.o.) nemohol platne podpísať uvedené plnomocenstvo.

Krajský súd stotožniac sa s právnym názorom žalovaného konštatoval, že účastníkom konania v predmetnom colnom konaní bol žalobca a to na základe predloženej mandátnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a právnickou osobou SO&VA, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, majúc za to, že predmetná zmluva bola v čase preverovania stále v platnosti. Ďalej konštatoval, že nebolo sporné, že tovar, ktorý bol predmetom dovozu, nebolo možné vzhľadom na predloženie všetkých potrebných dokladov prepustiť do navrhovaného režimu voľný obeh, keďže v colnom konaní nebolo predložené relevantné osvedčenie v súlade s článkom 1 Nariadenia č. 1541/98. Uviedol, že pri posudzovaní písomného plnomocenstva udeleného právnickou osobou R+R, s.r.o. žalobcovi bol colný úrad povinný prihliadnuť na podmienky plnomocenstva daňového zástupcu pri dovoze tovaru ustanovené v § 69a zákona o DPH, keďže ustanovenia špeciálneho predpisu zákona č. 222/2004 Z. z. sa aplikujú prednostne pred ustanoveniami všeobecnej úpravy a to pred colným predpisom (zákon č. 199/2004 Z. z.), ak upravujú rovnakú otázku.

S poukazom na to, že žalobca nemal oprávnenie zastupovať dovozcu a to firmou R + R, s.r.o., Brno vo veci uplatnenia oslobodenia od DPH podľa § 48 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z. z. a vo veci podávania a preberania písomnosti v colnom konaní, krajský súd považoval za preukázané, že žalobca je v zmysle článku 5 ods. 4 Colného kódexu osobou konajúcou vo vlastnom mene a na vlastný účet, keďže v konaní pred colnými orgánmi právne relevantným spôsobom nepreukázal, že koná za právnickú osobu R + R, s.r.o., Brno Česká republika, ktorá bola uvádzaná v odseku 14 písomného colného vyhlásenia ako deklarant. Konštatoval, že zmluvný vzťah a dohodnutá forma zastúpenia medzi žalobcom a SO&VA, s.r.o., bol z predložených dokladov preukázaný, keď z týchto dokladov vyplynulo, že právnická osobám SO&VA, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom konala za žalobcu v priamom zastúpení.

Podľa názoru krajského súdu vzhľadom na uvedené skutočnosti nebolo možné akceptovať údaj uvedený v odseku 14 písomného colného vyhlásenia, že deklarantom bola právnická osoba R + R, sport, s.r.o., preto colný úrad správne skúmal, kto je skutočným deklarantom s poukazom na to, že colné vyhlásenie podala firma SO&VA, s.r.o., ktorá bola v zmysle predloženej mandátnej zmluvy priamym zástupcom žalobcu, majúc za to, že žalobca sa do postavenia deklaranta dostal v zmysle článku 5 ods. 4 Colného kódexu, keďže poskytol na colné konanie sfaľšované plnomocenstvo medzi ním a spoločnosťou R+R, s.r.o. Brno.

K námietke žalobcu, že z iných konaní (rozhodnutie číslo 37148/2008 - 6031/D08/016 zo dňa 11. júla 2008), kde konanie vo veci porušenia colných predpisov podľa § 72 ods. 1 písm. b/ zákona č. 199/2004 Z. z. bolo vo vzťahu k nemu zastavené a s tým súvisiaca námietka právnej istoty a legitímneho očakávania, krajský súd uviedol, že ide o odlišné konania, pričom predmetom preskúmania v tomto konaní nebolo posudzovanie porušenie predpisov - § 72 ods. 1 písm. b/ zákona č. 199/2004 Z. z. .

Krajský súd dospel k záveru že žalovaný správny orgán správne a dostatočne vo svojom rozhodnutí zdôvodnil skutočnosť, ako akým spôsobom sa žalobca dostal do postavenia účastníka konania vo vzťahu k neprepustenému tovaru do navrhovaného colného režimu voľný obeh. Námietku žalobcu o nedostatku jeho pasívnej legitímácie v colnom konaní krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p..

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nebol úspešným účastníkom konania, s poukazom na to, že žalovanému zo zákona náhrada trov konania neprináleží.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2011-72 zo dňa 22. februára 2012 zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie Colného úradu Trenčín zn. 23235/2010-6663 zo dňa 6. októbra 2010 zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Súčasne si

uplatnil náhradu trov konania v sume 1122,06 eur..

Z dôvodov odvolania vyplýva, že žalobca poukazom na skutkové zistenia a právne posúdenie súdom prvého stupňa predovšetkým namietal, že súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Citoval článok 4 ods. 17, 18, 20 Colného kódexu, článok 5 ods. 1 ods. 2 ods. 4 Colného kódexu a článok 199 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 a § 24 ods. 1, 2 zákona č. 199/2004 Z. z..

Poukázal na to, že podanie colného vyhlásenia je právnym úkonom, ktorým deklarant alebo jeho zástupca prejavuje vôľu navrhnuť tovar do príslušného colného režimu (článok 4 ods. 17 Colného kódexu) a z procesného hľadiska sa podaním colného vyhlásenia začína colné konanie (§ 24 ods. 2 colného zákona), deklarant sa môže v colnom konaní dať zastúpiť formou priameho alebo nepriameho zastúpenia (článok 5 Colného kódexu v spojení s § 25 colného zákona), za nesprávnosť údajov v colnom vyhlásení, pravosť priložených dokladov a dodržanie všetkých povinností v súvislosti s prepustením tovaru do príslušného režimu zodpovedá colnému úradu deklarant alebo jeho zástupca, (v ktorej súvislosti opäť poukázal na rozhodnutie Colného úradu Žilina zn. 37148/2008 - 6031/D08/016 zo dňa 11. júla 2008, ktorým bolo zastavené konanie vo veci podozrenia z colného deliktu voči žalobcovi). Ďalej poukázal na to, že celý prísne formalizovaný postup colného konania má za cieľ dosiahnutie hmotnoprávneho následku, ktorým je prepustenie tovaru do príslušného režimu, aby mal účastník konania následne voľnú dispozíciu s tovarom podľa colného režimu. Tvrdil, že podľa colného vyhlásenia príjemcom tovaru a zároveň deklarantom v colnom konaní, ktorý sa návrhom uchádzal o prepustenie tovaru do colného režimu voľný obeh, aby s tovarom mohol ďalej nakladať bola spoločnosť R+R, sport, s.r.o. Brno, ČR zastúpená SO&VA, s.r.o. a táto česká spoločnosť by mala aj prospech z oslobodenia od DPH pri prepustení tovaru do colného režimu a to až do okamihu vzniku daňovej povinnosti DPH.

Nesúhlasil s tvrdením krajského súdu, že v konaní nebolo sporné, že dňa 15. novembra 2007 bola na Colnom úrade v Trenčíne, pobočka Nové Mesto nad Váhom v mene a na účet zahraničnej osoby R + R sport, s.r.o. Brno predložené písomné colné vyhlásenie právnickou osobou SO&VA, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom s návrhom na prepustenie tovaru do colného režimu voľný obeh, v ktorom písomnom vyhlásení bola v odseku 8 ako príjemca a v odseku 14 ako deklarant uvedená zahraničná osoba R+R sport, s.r.o. a ani s názorom krajského súdu, že pri posudzovaní písomného plnomocenstva udeleného právnickou osobou R + R s.r.o. Brno žalobcovi bol colný úrad povinný prihliadať na podmienky plnomocenstva daňového zástupcu pri dovoze tovaru, ktoré sú ustanovené v paragrafe 69a zákona o DPH, majúci za to, že Miroslav Šefčík za R + R sport, s.r.o. Brno nemohol platne podpísať na notárskom úrade plnomocenstvo. Dôvodil, že podľa § 69a zákona o DPH na, ktoré odkazuje krajský súd, sa udeľuje daňovému zástupcovi na daňové konanie konkrétne na podanie daňové ho priznania v mene a na účet zastúpenej osoby a súhrnného výkazu (§ 69a ods. 5,6 zákona o DPH), teda daňový predpis neupravuje formálnu podmienku úradne overeného podpisu plnomocenstva pre zastupovanie zahraničnej osoby v colnom konaní a rovnako túto podmienku neupravuje ani colný predpis a extenzívny výklad kogentných ustanovení je vo verejnom práve neprípustný.

Žalobca ďalej tvrdil, že o tom, že krajský súd na základe colného vyhlásenia ev. č. 0666310725660 dospel k nesprávnym záverom, svedčí skutočnosť, že v odseku 14 bola ako deklarant uvedená osoba R+R sport, s.r.o., Brno a uvedené jeho identity identifikačné číslo pre daň CZCZ 25591711, z čoho poukazom na ods. 8, 14 a 54 vyplýva jediný záver, že príjemcom a deklarantom bola tá istá osoba R + R, sport, s.r.o., Brno, ČR a jeho priamym zástupcom v colnom konaní bola právnická osoba SO&VA, s.r.o., Nové Mesto nad Váhom. Dal do pozornosti, že formálne nedostatky plnomocenstva nemajú v colnom konaní právny význam a s týmito je povinný vysporiadať sa v rámci daňového konania Daňový úrad Bratislava, ktorému sa bude podávať štvrťročné daňové priznanie a súhrnný výkaz (§ 69a ods. 5 a 6 zákona o DPH).

Ďalej uviedol, že colné vyhlásenie je prejavom vôle deklaranta a v colnom vyhlásení sám a dobrovoľne uvádza potrebné údaje, a na podporu svojich tvrdení predkladá doklady potrebné na rozhodnutie vo veci a nesie zodpovednosť za správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení, pravosť priložených doklad (čl. 199 Vykonávacieho nariadenia 2454/93), colný úrad môže na žiadosť deklaranta povoliť opravu údajov v prijatom colnom vyhlásení (článok 65 Colného kódexu), ale žiaden colný orgán ani súd nemôže vysloviť záver, že akýkoľvek odsek colného vyhlásenia nebude akceptovať a takýmto spôsobom bez opory v právnom predpise určiť postavenie účastníka konania celkom inej osobe, nevystupujúcej v colnom konaní, ani ako deklarant ani ako zástupca. Mal za to, že žalobca sa teda do postavenia

deklaranta nemohol nijako dostať, pretože nevystupoval v konaní pred colnými orgánmi ani v postavení deklaranta (ods. 14 JCD), ani v postavení zástupcu (ods. 54 JCD), nevyplňal ani nepodával colné vyhlásenie, nepredkladal tovar na colné konanie, ani v colnom konaní nedával vyhlásenie, že koná na účet zastúpenej osoby (článok 5 ods. 4 Colného kódexu). Tvrdil, že krajský súd svojim nesprávnym záverom bez opory vo vykonaných dôkazoch a v ustanoveniach Colného kódexu ustanovil za účastníka konania osobu, ktorá sa na konaní vôbec nezúčastnila, s poukazom na to, že ak by sa žalobca mal dostať do postavenia deklaranta na základe mandátnej zmluvy, ako to uvádza krajský súd, potom by žalobca v odseku 14 musel byť uvedený ako deklarant a v odseku 54 colného vyhlásenia by musela byť uvedená SO&VA, s.r.o. ako zástupca, čo však nijako nevyplyva z prijatého a colným úradom riadne zaevidovaného colného vyhlásenia. K argumentácii súdu zaoberajúcou sa zmluvou o obstaraní záležitostí uzavretou medzi R+R sport, s.r.o. a žalobcom a mandátnou zmluvou medzi žalobcom a SO&VA, uviedol, že v danej právnej veci nie rozhodujúce, v akom právnom vzťahu boli obchodné spoločnosti, ale kto konal voči colným úradom, s poukazom na to, že žalobca nebol účastníkom konania v danej právnej veci, a teda nie je možné ďalej viesť konanie s tým, kto v colnom konaní nevystupoval, nemal právne postavenie deklaranta ani jeho zástupcu.

Zdôraznil že, keďže právnická osoba SO&VA, s.r.o. vystupovala v colnom konaní ako priamy zástupca deklaranta R+R sport, s.r.o., Brno a v colnom konaní nepreukázala svoje splnomocnenie konať ako zástupca stíha ju právny následok predpokladaný v článku 5 ods. 4 Colného kódexu (koná vo vlastnom mene a na vlastný účet), a teda s právnickou osobou SO&VA, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom malo byť v tejto veci konané ako s účastníkom konania vo veci neprepustenia tovaru do ňou navrhnutého colného režimu. Tvrdil, že otázka platnosti, či neplatnosti zmlúv udeleného plnomocenstva v danom prípade sa musí riešiť medzi zúčastnenými osobami v obchodnoprávnej rovine a neprislúcha súdu ani správnomu orgánu v tejto veci rozhodovať, dôvodiac, že z hľadiska colných predpisov deklarantom v colnom konaní bola obchodná spoločnosť SO&VA, s.r.o., ktorá potom, čo podala colné vyhlásenie v mene obchodnej spoločnosti, nevedela preukázať spôsobom stanoveným colnými predpismi, že koná v mene obchodnej spoločnosti R+R sport, s.r.o.. Namietal, že colný úrad a žalovaný zamenili deklarantov (ods.14 colného vyhlásenia) bez toho, aby na takéto postup boli oprávnení, s čím sa krajský súd stotožnil, tvrdiac, že v predmetnej veci mohlo byť posudzované iba to, či deklarantom je obchodná spoločnosť R +R, sport, s.r.o., ktorá bola uvedená ako deklarant odseku 14 colného vyhlásenia, alebo obchodná spoločnosť SO&VA, s.r.o., ktorá podala colné vyhlásenie a ktorá bola ako priamy zástupca uvedená v odseku 54, z dôvodu že nesplnila povinnosť uvedenú v článku 5 ods. 4 Colného kódexu, s poukazom na to, že colné vyhlásenie jeho obsah po podaní môže byť zmenený len postupom a za podmienok stanovených v článku 65 a nasl. Colného kódexu, a preto účinky colného vyhlásenia zostali zachované.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhoval odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu vysloveným v napadnutom rozsudku a v plnom rozsahu trvá na svojom písomnom vyjadrení, ktoré bolo v danej právnej veci zaslané Krajskému súdu Žilina pod značkou 31363/2011 - 1410 zo dňa 11. novembra 2011. Námietku žalobcu týkajúcu sa plnomocenstva v zmysle § 69a zákona číslo 222/2004 Z. z. považoval za účelový a zjavne nesprávny výklad zákona. Uviedol, že podmienka, že daňový zástupca sa musí preukázať písomným plnomocenstvom s úradne overeným podpisom je ustanovená v paragrafe 69a ods. 1 zákona číslo 222/2004 Z. z. a zo žiadnych ustanovení tohto zákona ani iných právnych predpisov nevyplyva, že sa táto podmienka vzťahuje len na podanie daňových priznaní v zmysle § 69a ods. 5 tohto zákona a na podávanie súhrnného výkazu v zmysle § 69a ods.6. Tvrdil, že práve naopak predloženie náležitého splnomocnenia daňového zástupcu s predpísanými zákonnými náležitosťami je nevyhnutné práve v colnom konaní, v ktorom colné úrady rozhodujú o prepustení tovaru do navrhovaného colného režimu s kódom 4200 s tým, že účelom splnomocnenia udeleného daňovému zástupcovi je totiž zastupovanie dovozcu, ktorý je zahraničnou osobou a nie je platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa tohto zákona, vo veci oslobodenia od dane z pridanej hodnoty podľa § 48 ods. 3 zákona číslo 222/2004 Z. z.. Ďalej uviedol, že o oslobodení od dane z pridanej hodnoty v zmysle uvedeného ustanovenia rozhodujú colné orgány v colnom konaní (§ 12 zákona č. 222/2004 Z. z. v spojení s § 24 zákona č. 199/2004 Z. z. - colný zákon) s poukazom na to, že ustanovenia špeciálneho predpisu (zákon č.

222/2004 Z. z.) sa aplikujú prednostne pred ustanoveniami všeobecnej úpravy (colnými predpismi, ak upravujú rovnakú otázku). Konštatoval, že z uvedeného vyplýva, že colné orgány v colnom konaní posudzujú, či sú splnené podmienky na oslobodenie od dane z pridanej hodnoty podľa § 48 ods. 3 zákona č. 222/2004 Z. z. a v prípade, ak je dovozca zahraničnou osobou, ktorá nie je platiteľom podľa tohto zákona a dá sa zastupovať daňovým zástupcom na účely oslobodenia od dane z pridanej hodnoty sú colné orgány povinné skúmať aj splnenie zákonných náležitostí udeleného plnomocnenia t. j. aj splnenie podmienky, či podpis na udelenom písomnom plnomocenstve je úradne overený v súlade s § 69a ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z..

Žalovaným nesúhlasil ani s tvrdením žalobcu, že sa do postavenia deklaranta nemohla nijak dostať, keďže nevystupoval v colnom konaní pred colnými orgánmi ani v postavení deklaranta ani v postavení zástupcu. Žalovaný tvrdil, že v zmysle colných predpisov nie je rozhodujúce, či tovar predloží na colné konanie priamo deklarant alebo tak urobí v jeho mene a na jeho účet tretia osoba formou zastúpenia, s poukazom na čl. 5 ods. 4 Colného kódexu, ktorá právna úprava dokonca umožňuje určiť osobu deklaranta na základe fikcie, že osoba, ktorá vyhlási, že koná v mene alebo na účet inej osoby bez plnej moci sa považuje za osobu konajúcu vo svojom vlastnom mene a na vlastný účet. Ďalej uviedol, že v predmetnom prípade boli v colnom konaní predložené dve plné moci, a to plnomocenstvo udelené právnickou osobou R+R sport, s.r.o., žalobcovi ako zástupcovi, ktoré sa neskôr ukázalo ako sfaľované a platná mandátka zmluva uzatvorená medzi právnickou osobou SO&VA, s.r.o., ako zástupcom a žalobcom ako zastúpeným. Poukázal na to, že na základe predmetných dokladov a údajov uvedených v písomnom colnom vyhlásení colný úrad nemal dôvod pochybovať o tom že právnická osoba SO&VA, s.r.o. ako priamy zástupca koná v mene deklaranta právnické osoby R+R sport, s.r.o., a to až do momentu, keď sa dôkazne preukázalo, že plnomocenstvo na zastupovanie udelené právnickou osobou R+R sport, s.r.o., žalobcovi je sfaľované, ktorý moment je rozhodujúci a mení postavenie jednotlivých zúčastnených osôb. Konštatoval, že colný úrad nemohol ďalej v colnom konaní rozhodovať o prepustení predmetného tovaru na základe sfaľovaného dokladu, z ktorých dôvodov nie je možné akceptovať údaj uvedený v ods. 14 písomného colného vyhlásenia, že deklarantom nie právnická osoba R+R sport, s.r.o., a colný úrad bol povinný po tomto zistení ďalej skúmať, kto je v predmetnom prípade skutočným deklarantom. Uviedol, že colné vyhlásenie na colnom úrade podala právnická osoba SO&VA, s.r.o., ktorá je v zmysle predloženej mandátnej zmluvy priamym zástupcom žalobcu, takže existuje právny vzťah žalobcu k colnému úradu, s poukazom na to, že žalobca sa do postavenia deklaranta dostal v zmysle čl. 5 ods. 4 Colného kódexu, keďže poskytol na colné konanie sfaľované plnomocenstvo medzi ním a právnickou osobou R+R sport, s.r.o..

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a vrátenia veci mu na ďalšie konanie. Preskúmvaným rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a odvolaním napadnuté prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Trenčín potvrdil. Colný úrad v Trenčíne prvostupňovým rozhodnutím zamietol návrh na prepustenie predmetného tovaru do navrhovaného colného režimu voľný obeh. A preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím colného úradu a konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho

orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o zamietnutí návrhu na prepustenie predmetného tovaru do navrhovaného colného režimu voľný obeh.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods.1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.(§ 245 ods.2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods.1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. 40765/2010-1410 zo dňa 27. júla 2011(rozhodnutie napadnuté žalobou) podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (správny poriadok) odvolanie právnickej osoby MEGRA, s.r.o., so sídlom Oravská Jasenica 156, IČO: 36 417 831 - žalobcu, zamietol a odvolaním napadnuté rozhodnutie Colného úradu Trenčín zn. 23235/2010 - 6663 zo dňa 6. októbra 2010 potvrdil.

Colný úrad v Trenčíne uvedeným rozhodnutím podľa čl. 73 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Európskeho spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len Colný kódex) po overení údajov uvedených v písomnom colnom vyhlásení, ktoré bolo colným úradom prijaté dňa 15. novembra 2007 pod evidenčným číslom 0666310705660 návrh právnickej osoby MEGRA, s.r.o. so sídlom Oravská Jasenica 156, IČO: 36 417 831 - žalobca, zastúpenej právnickou osobou SO&VA, s.r.o. Kočovská 3, Nové Mesto nad Váhom, DIČ 2020183275 na prepustenie tovaru - bavlnené tričká množstve 94.464 kusov, osemmiestna podpoložka kombinovanej nomenklatúry 6109 10 00 (ďalej len „PpKN 6109 10 00“) s hodnotou 15.700 USD do colného režimu voľný obeh zamietol a tovar do navrhovaného colného režimu nepripustil, nakoľko z dôvodov

uvedených v článku 75 písm. a/ Colného kódexu (doklady, ktoré musia byť predložené pred prepustením tovaru do navrhovaného režimu neboli predložené) neboli splnené podmienky na prepustenie tovaru do príslušného režimu.

Senát odvolacieho súdu z predloženého spisového materiálu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis zistil, že medzi účastníkmi konania v preskúmvanej veci skutkový dej nie je v podstate sporný, avšak medzi účastníkmi ostalo predovšetkým sporné posúdenie skutkových zistení týkajúcich sa postavenia žalobcu v predmetnom colnom konaní, z ktorých dôvodov senát najvyššieho súdu zameral svoju pozornosť na danú skutočnosť.

Podľa § 24 ods.1,2,3 zákona č. 199/2004 Z.z. colným konaním sa rozumie konanie, ktorého účelom je rozhodnúť, či a za akých podmienok sa tovar, ktorý sa dováža, vyváža alebo prepravuje cez územie Slovenskej republiky, prepúšťa do navrhovaného colného režimu alebo sa mu prideli iné navrhované colne schválené určenie alebo použitie.

Colné konanie sa začína podaním colného vyhlásenia, ktorým sa navrhuje prepustenie tovaru do colného režimu alebo pridelenie iného colne schváleného určenia alebo použitia.

Colné konanie sa spravidla uskutočňuje štandardným postupom, pri ktorom sú colný úrad aj deklarant povinní dodržať všetky colné formality upravené colnými predpismi.

Podľa § 25 zákona č. 199/2004 Z. z. priamy zástupca alebo nepriamy zástupca preukazuje svoje oprávnenie konať ako zástupca predložením písomného plnomocenstva alebo zmluvy. V prípade nepriameho zastúpenia sa považuje na účely podania colného vyhlásenia za dostatočné, ak sa oprávnenie konať ako zástupca preukáže predložením prepravných dokladov, ktoré znejú na meno zastúpenej osoby, alebo iných dokladov vzťahujúcich sa na tovar.

Podľa § 12 zákona č. 222/2004 Z. z. dovozom tovaru je vstup tovaru z územia tretích štátov na územie Európskej únie. Pri dovoze tovaru do tuzemska sa na daň vzťahujú ustanovenia colných predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak

Podľa § 48 ods.3 zákona č. 222/2004 Z. z. dovoz tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravený z tretieho štátu a ktorého odoslanie alebo preprava sa skončí v inom členskom štáte, je oslobodený od dane za podmienky, ak u dovozcu (§ 69 ods. 8) je dodanie tohto tovaru z tuzemska do iného členského štátu oslobodené od dane podľa § 43 ods. 1 až 4. Oslobodenie od dane sa uplatní, ak v čase dovozu tovaru dovozca, ktorý je platiteľom, alebo jeho zástupca poskytne colnému orgánu najmenej tieto informácie: a) svoje identifikačné číslo pre daň pridelené v tuzemsku alebo osobitné identifikačné číslo pre daň daňového zástupcu, ktorý zastupuje dovozcu vo veci uplatnenia oslobodenia od dane podľa § 69a, b) identifikačné číslo pre daň zákazníka pridelené v inom členskom štáte alebo svoje identifikačné číslo pre daň pridelené v členskom štáte, v ktorom sa odoslanie alebo preprava tovaru skončí, c) dôkaz, že dovážaný tovar má byť odoslaný alebo prepravený z tuzemska do iného členského štátu, najmä zmluvu o preprave tovaru alebo prepravný doklad.

Podľa § 69a ods. 1, 2, 3, 7 zákona č. 222/2004 Z. z. dovozca, ktorý je zahraničnou osobou a nie je platiteľom podľa tohto zákona, sa vo veci uplatnenia oslobodenia od dane podľa § 48 ods. 3 môže dať zastúpiť daňovým zástupcom. Daňovým zástupcom môže byť len platiteľ so sídlom alebo bydliskom v tuzemsku. Daňový zástupca musí mať na zastupovanie dovozcu udelené písomné plnomocenstvo s úradne overeným podpisom a osobitné identifikačné číslo pre daň pridelené Daňovým úradom Bratislava.

Písomné plnomocenstvo podľa odseku 1 musí obsahovať vyhlásenie splnomocniteľa, že ide o daňové zastúpenie v mene a na účet dovozcu vo veci uplatnenia oslobodenia od dane podľa § 48 ods. 3 a následného dodania tovaru do iného členského štátu, vyhlásenie, že splnomocniteľ je zahraničnou osobou a nie je platiteľom podľa tohto zákona, splnomocnenie daňového zástupcu na podanie daňového priznania a súhrnného výkazu.

Daňový úrad Bratislava I vydá na žiadosť platiteľa daňovému zástupcovi osobitné osvedčenie o pridelení osobitného identifikačného čísla pre daň, pod ktorým daňový zástupca koná v mene zastúpeného

dovozcu. Osvedčenie vydá Daňový úrad Bratislava I najneskôr do siedmich dní odo dňa doručenia žiadosti. Daňový zástupca pod týmto osobitným identifikačným číslom pre daň môže konať v mene viacerých zastúpených dovozcov.

Daňový zástupca má práva a povinnosti zastúpenej osoby v rozsahu, v akom koná za zastúpeného dovozcu vo veci oslobodenia od dane podľa § 48 ods. 3 na základe udeleného plnomocenstva.

Podľa článku 5 bod. 1,2,3,4 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (ďalej len Colný kódex) za podmienok ustanovených v článku 64 odsek 2 s výnimkou predpisov prijatých na základe článku 243 odsek 2 písmeno b/, si môže každá osoba v konaniach pred colnými orgánmi stanoviť zástupcu, ktorý môže vykonať všetky úkony a formality ustanovené colnými predpismi.

Zastúpenie môže byť: - priame, pri ktorom zástupca koná v mene a v prospech inej osoby, alebo - nepriame, pri ktorom zástupca koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby.

S výnimkou prípadov uvedených v článku 64 odsek 2 písmeno b/ a odseku 3 musí byť zástupca pôsobiaci v spoločenstve.

Zástupca musí vyhlásiť, že koná v prospech inej osoby, uvedie, či ide o zastúpenie priame alebo nepriame, a preukáže sa plnou mocou. Osoba, ktorá nevyhlási, že koná v mene alebo na účet inej osoby, alebo vyhlási, že koná v mene alebo na účet inej osoby bez plnej moci, sa považuje za osobu konajúcu vo svojom vlastnom mene a na vlastný účet.

Colné orgány môžu požadovať od akejkoľvek osoby, ktorá vyhlasuje, že koná v mene alebo v prospech inej osoby, aby preukázala svoje plnomocenstvo konať ako zástupca.

Podľa článku 6 bod. 1 Colného kódexu ak osoba požaduje, aby colné orgány vydali rozhodnutie týkajúce sa uplatňovania colných predpisov, musí im poskytnúť všetky informácie a podklady, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia.

Podľa článku 62 bod. 1, 2 Colného kódexu písomné colné vyhlásenie musí byť podané na tlačive, ktoré zodpovedá úradnému vzoru stanovenému pre tento účel. Musí byť podpísané a musí obsahovať všetky náležitosti nevyhnutné pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný v colnom vyhlásení.

K písomnému colnému vyhláseniu musia byť pripojené všetky doklady, ktorých predloženie je nevyhnutné pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný v colnom vyhlásení.

Podľa článku 64 bod 1 Colného kódexu s výnimkou článku 5 môže colné vyhlásenie podať každá osoba, ktorá môže príslušnému colnému orgánu predložiť predmetný tovar alebo zabezpečiť jeho predloženie so všetkými dokladmi, ktorých predloženie je nevyhnutné pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar navrhovaný v colnom vyhlásení.

Podľa článku 65 Colného kódexu deklarantovi môže byť na základe jeho žiadosti povolené, aby opravil jeden alebo viac údajov uvedených v colnom vyhlásení po tom, ako bolo prijaté colnými orgánmi. Žiadna oprava colného vyhlásenia sa však nepovolí, ak o jej vykonanie deklarant požiada po tom, ako colné orgány: a) oznámili deklarantovi, že vykonajú prehliadku tovaru; alebo, b) zistili, že uvedené údaje sú nesprávne; alebo, c) už tovar prepustili.

Podľa článku 68 Colného kódexu colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení: a) kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené. Colné orgány môžu požadovať, aby im deklarant predložil ďalšie doklady potvrdzujúce správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení; b) prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.

Podľa článku 71 bod 1 Colného kódexu výsledok overovania colného vyhlásenia je podkladom pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar prepúšťaný.

Senát odvolacieho súdu vychádzajúc zo skutkových zistení v danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval v súlade so zákonom č. 199/2004 Z. z., v spojení s právnou úpravou Colného kódexu a v spojení so zákonom č. 222/2004 Z. z., vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, v odôvodnení rozhodnutia uviedol dôvody, na základe ktorých v danej veci rozhodol, námietkami žalobcu sa náležite zaoberal a súčasne žalovaný skutkové zistenia v dôvodoch svojho rozhodnutia náležite uviedol a vyhodnotil odkazom na príslušné ustanovenia právnej úpravy na vec sa vzťahujúcej, z ktorých dôvodov rozhodnutie žalovaného správneho orgánu je treba považovať za súladné so zákonom, a preto súd prvého stupňa rozhodol vo veci zákonne, keď žalobu zamietol podľa § 250j ods.1 O.s.p..

Zákonnodarca v colnom zákone upravuje predmet a rozsah právnej úpravy colného konania, účastníctvo v konaní, ich postavenie v konaní s určením ich práv a povinností a úlohy orgánov verejnej správy pri postupe v colnom konaní. V colnom konaní účastníci konania ako aj orgány verejnej správy sú povinní postupovať súčasne v súlade s právnou úpravou ustanovenou v Colnom kódexe a v súlade so zákonom č. 222/2004 Z. z..

Odvolací súd súhlasí s tvrdením žalobcu, že podanie colného vyhlásenia je právnym úkonom, ktorým deklarant alebo jeho zástupca prejavuje vôľu navrhnúť tovar do príslušného colného režimu a z procesného hľadiska sa podaním colného vyhlásenia začína colné konanie, deklarant sa môže v colnom konaní dať zastúpiť formou priameho alebo nepriameho zastúpenia, za nesprávnosť údajov v colnom vyhlásení, pravosť priložených dokladov a dodržanie všetkých povinností v súvislosti s prepustením tovaru do príslušného režimu zodpovedá colnému úradu deklarant alebo jeho zástupca, s poukazom na to, že celý prísne formalizovaný postup colného konania má za cieľ dosiahnutie hmotnoprávneho následku, ktorým je prepustenie tovaru do príslušného režimu, aby mal účastník konania následne voľnú dispozíciu s tovarom podľa colného režimu.

Odvolací súd však nemohol súhlasiť s tvrdením žalobcu, že formálne nedostatky plnomocenstva nemajú v colnom konaní právny význam, s odkazom na § 69a ods. 5 a 6 zákona o DPH, ako aj poukazom na skutkové zistenia v danej veci, že žiaden colný orgán ani súd nemôže vysloviť záver, že akýkoľvek odsek colného vyhlásenia nebude akceptovať a takýmto spôsobom bez opory v právnom predpise určiť postavenie účastníka konania celkom inej osobe, nevystupujúcej v colnom konaní, ani ako deklarant ani ako zástupca.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že žalobca ako zástupca deklaranta so spoločnosťou R+R sport, s.r.o. Brno ako deklarant uzatvorili dňa 31.10.2007 zmluvu o obstaraní záležitosti č. BA/143/07 podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo obstaranie zmluvných záležitostí, ktoré mal vykonať zástupca deklaranta pre deklaranta, v ktorej zmluve okrem ďalšieho si zmluvné strany dohodli zastupovanie deklaranta v colnom konaní podľa čl.5 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92- Colný kódex (bod.I zmluvy).

Následne písomným plnomocenstvom z 5. novembra 2007 obchodná spoločnosť R+R sport, s.r.o. Brno, ako splnomocniteľ splnomocnila spoločnosť MEGRA, s.r.o. Oravská Jasenica 156 - žalobcu, na podanie daňového priznania a súhrnného výkazu podľa príslušných ustanovení zákona, splnomocniteľ v zmysle § 69a ods.2 zákona vyhlásil že ide o daňové zastúpenie v mene a na účet dovozcu vo veci uplatnenia oslobodenia od dane podľa § 48 ods.3 zákona a následného dodania tovaru do iného členského štátu, splnomocniteľ tiež vyhlásil, že je zahraničnou osobou a nie je platiteľom podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v platnom znení; splnomocniteľ dáva plnú moc na podávanie a preberanie colných dokladov pre colné konanie s možnosťou poveriť týmto úkonom tretiu osobu.

Žalobca, ako mandant, uzatvoril dňa 25. septembra 2007 s obchodnou spoločnosťou SO&VA, s.r.o. Nové Mesto nad Váhom, ako mandatárom, mandátnu zmluvu, predmet ktorej bol špecifikovaný v čl. I. zmluvy tak, že mandatár sa zaväzuje zariadiť v mene mandanta a na jeho účet zastupovanie v colnom konaní v zmysle článku 5 ods. 2 Colného kódexu spoločenstva číslo 2913/1992 Nariadenia rady EHS - t.j. priame zastupovanie.

Dňa 15. novembra 2007 na Colnom úrade v Trenčíne, pobočka Nové Mesto nad Váhom bolo podané písomné colné vyhlásenie s návrhom na prepustenie predmetného tovaru do colného režimu voľný obeh,

v ktorom ako deklarant bola uvedená právnická osoba R+R sport, s.r.o. a písomné colné vyhlásenie predložila spoločnosť SO&VA, s.r.o. ako zástupca.

Z uvedených skutkových zistení nesporne vyplýva, že právnická osoba SO&VA, s.r.o. predkladala písomné colné vyhlásenie za deklaranta R+R sport, s. r.o. na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom, ktorý bol zmluvou o obstaraní záležitosti a písomným splnomocnením uzatvorenými so spoločnosťou R+R sport, s.r.o., touto spoločnosťou poverený na jej zastupovanie v colnom konaní. Za predpokladu platných dokladov preukazujúcich zastupovanie v colnom konaní, by spoločnosť SO&VA, s.r.o. vystupovala v colnom konaní ako priamy zástupca deklaranta R+R sport, s.r.o., Brno. Vzhľadom k tomu však, že v colnom konaní colný úrad mal preukázané, že plnomocenstvo zo dňa 5. novembra 2007 (ktorým spoločnosť R+R sport, s.r.o. splnomocnila žalobcu) bolo sfaľované, v súlade s čl. 5 Colné kódexu prešlo postavenie deklaranta v predmetnom colnom konaní na žalobcu.

Vzhľadom k uvedenému, tvrdenie žalobcu, že formálne nedostatky plnomocenstva nemajú v colnom konaní právny význam, s odkazom na § 69a ods. 5 a 6 zákona o DPH, ako aj poukazom na skutkové zistenia v danej veci, že žiaden colný orgán ani súd nemôže vysloviť záver, že akýkoľvek odsek colného vyhlásenia nebude akceptovať a takýmto spôsobom bez opory v právnom predpise určiť postavenie účastníka konania celkom inej osobe, nevystupujúcej v colnom konaní, ani ako deklarant ani ako zástupca, senát odvolacieho súdu považoval za účelový výklad právnej úpravy ustanovenej v colnom zákone v spojení s úpravou v Colnom kódexe, ako aj v zákone č.222/2004 Z. z., stotožniac sa v celom rozsahu s právnym záverom súdu prvého stupňa.

Zo zákonnej úpravy vyplýva, že colný úrad je oprávnený kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené, s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení (čl. 68 Colného kódexu) a výsledok overovania colného vyhlásenia je podkladom pre uplatňovanie predpisov upravujúcich colný režim, do ktorého je tovar prepúšťaný (článku 71 bod 1 Colného kódexu). Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že colný úrad v rámci overovania predložených colných vyhlásení je oprávnený overovať všetky jeho formálne náležitosti a teda aj týkajúce sa postavenia deklaranta a jeho zástupcu a pri zistení ich nesprávnosti, z týchto zistení vyvodíť záver, v zmysle ktorého posudzuje postavenie deklaranta v colnom konaní resp. jeho zástupcu.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že žalovaný správny orgán v danom prípade postupoval a rozhodol v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď na skutkové zistenia vyplývajúce z vykonaného dokazovania aplikoval správne ustanovenia colného zákona v spojení so zákonom o DPH a v spojení s ustanoveniami Colného kódexu, ktorých výklad urobil súladne s ústavou a jej v medzami v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

Odvolací súd z dôvodov uvedených vyššie sa taktiež stotožnil s právnym záverom krajského súdu, že žaloba nebola podaná dôvodne, keďže žalovaný postupoval v preskúmvanej veci a rozhodol v súlade so zákonom, svoje rozhodnutie odôvodnil racionálnym zhodnotením skutkového stavu vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu a postupu prvostupňového správneho orgánu s prihliadnutím na relevantné hmotnoprávne a procesné ustanovenia právnych predpisov a v rámci žalobou napadnutého odvolacieho správneho konania riadne sa vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Odvolací súd taktiež odôvodnenie prvostupňového súdu považoval za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so zákonom.

Odvolací súd v preskúmvacom konaní nezistil ani takú vadu, ktorá by mala za následok nezákonnosť rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. a s § 246c ods.1, veta prvá O.s.p. potvrdil stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi prvostupňového rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods.1, veta prvá O.s.p. a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože v tomto konaní nebol úspešný.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.